

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **K., a.s.**, E., K., IČO: X., zast. Advokátskou kanceláriou M. a S., so sídlom Z., B., IČO: X., v mene ktorej koná J. M. M., advokát, proti odporcovi: **Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky**, Nám. Ľ. Štúra 1, Bratislava, v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **u k l a d á** Ministerstvu životného prostredia Slovenskej republiky **povinnosť konať a rozhodnúť** v konaní o zrušení rozhodnutia č. 1449/2004-min.-2 zo dňa 27. októbra 2004, a to **v lehote 30 dní** od právoplatnosti tohto uznesenia

Odporca **je povinný** v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia nahradiť trovy konania vo výške **314,18 €** k rukám právneho zástupcu navrhovateľa.

O d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným na Najvyššom súde Slovenskej republiky dňa 13.6.2011 domáhal voči odporcovi uloženia povinnosti konať a rozhodnúť, v súdom určenej lehote, vo veci zrušenia rozhodnutia č. 1449/2004-min.-2 zo dňa 27.10.2004 o schválení žiadosti číslo 11420100011 s názvom *H. – rozšírenie kanalizácie, stoky A, B, C*. Zároveň žiadal zaviazať odporcu k náhrade trov konania.

Navrhovateľ uviedol, že ako príjemca uzatvoril dňa 8.12.2004 s odporcom (ako poskytovateľom) zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku (ďalej v texte uznesenia len „NFP“), ktorej predchádzala žiadosť o poskytnutie nenávratného finančného príspevku č. 11420100011, schválená rozhodnutím odporcu č. 1449/2004-min.-2 zo dňa 27.10.2004.

Odporca rozhodnutím č. 11698/2007-min zo dňa 5.11.2007 zrušil rozhodnutie o schválení NFP a súčasne odstúpil od zmluvy o poskytnutí NFP z dôvodu porušenia zmluvnej povinnosti dohodnutej v čl. IX ods. 5 tejto zmluvy.

Navrhovateľ zákonnosť rozhodnutia o zrušení rozhodnutia o schválení žiadosti o pridelenie NFP č. 11698/2007-min zo dňa 5.11.2007 namietal v žalobe zo dňa 15.12.2007, o ktorej rozhodol Krajský súd v Bratislave tak, že rozsudkom č. k. 2S 55/2008 – 166 zo dňa 8.12.2010 toto rozhodnutie podľa § 250j ods. 2 písm. d/ zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej v texte uznesenia len „O. s. p.“), zrušil ako nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a vec vrátil odporcovi na ďalšie konanie.

Navrhovateľ uviedol, že nesúhlasí s dôvodmi prezentovanými v uvedenom rozsudku, keď Krajský súd v Bratislave rozhodnutie o zrušení rozhodnutia o schválení žiadosti o NFP považoval za nadbytočné a uviedol, že je len vecou orgánu verejnej správy, či bude vo veci ďalej konať alebo nie.

Navrhovateľ uviedol, že správny orgán je povinný rozhodnúť o čom, či vydá nové rozhodnutie o zrušení rozhodnutia o NFP alebo toto konanie zastaví a na základe toho zruší aj odstúpenie od zmluvy. Ak by odporca vydal nové rozhodnutie o zrušení pôvodného rozhodnutia o schválení žiadosti o NFP, toto rozhodnutie by bolo preskúmateľné v správnom súdnictve, čoho by sa navrhovateľ domáhal. Žalovaný však aj napriek osobným rokovaniam a urgenciám vo veci nekoná a má za to, že odstúpenie od zmluvy je platné, hoci rozhodnutie o zrušení rozhodnutia o schválení žiadosti NFP bolo zrušené a nové zatiaľ nebolo vydané. Navrhovateľ pritom na základe rozhodnutia o zrušení rozhodnutia o schválení NFP poskytnutý príspevok vrátil. Odporca po zrušení tohto rozhodnutia príspevok navrhovateľovi nevrátil, ani ďalej vo veci nekoná. Dôvodom pre zrušenie rozhodnutia o zrušení rozhodnutia o schválení žiadosti o NFP bola jeho nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov.

Navrhovateľ ďalej poukázal na jednotlivé ustanovenia zák. č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskej únie v znení neskorších predpisov (ďalej v texte uznesenia len „zák. č. 528/2008 Z. z.“), z ktorých vyvodzoval povinnosť odporcu konať vo veci a vydať rozhodnutie o zrušení rozhodnutia o pridelení NFP. Uviedol, že tento predpis výslovne ustanovuje, že NFP sa poskytuje na základe zmluvy uzatváranej podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, avšak procesy predchádzajúce uzavretiu zmluvy sú jednoznačne administratívnymi postupmi a na niektoré sa vzťahuje zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej v texte uznesenia len „Správny poriadok“).

V obsiahlej časti návrhu sa navrhovateľ zaoberal postupom správneho orgánu pri vrátení poskytnutého príspevku pri porušení pravidiel a postupov, konkrétne pri porušení pravidiel na úseku verejného obstarávania a zároveň poukázal na skutočnosť, že predpokladom pri vrátení NFP je existencia právoplatného rozhodnutia o porušení pravidiel na úseku verejného obstarávania; protokol z výkonu kontroly nie je rozhodnou právnou skutočnosťou pre vyvodenie záveru, či prijímateľ prostriedkov z Európskej únie postupoval resp. nepostupoval v súlade so zákonom o verejnom obstarávaní.

Navrhovateľ uviedol, že dôsledkom rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 55/2008 – 166, došlo k zrušeniu rozhodnutia o zrušení pôvodného rozhodnutia o poskytnutí NFP. Konanie o uloženie odvodu nie je právoplatne ukončené a s ohľadom na § 46a ods. 1, ods. 3 zák. č. 528/2008 Z. z. je potrebné aplikovať § 27 uvedeného zákona, odporca však nekoná.

Zmluva o poskytnutí NFP sa javí ako súkromnoprávny akt, avšak daný akt je potrebné považovať za druh verejnej zmluvy, a teda akt správneho práva. V prípade verejných zmlúv nemožno hovoriť o kontraktačnom procese (oferta a akceptácia), ale o tvorbe, vzniku správneho aktu, pričom navrhovateľ poukázal na prvorepublikovú náuku podľa ktorej *„V právnom poriadku sa pojednáva o žiadostiach, podaniach, prosbe, nikdy nie o oferte. Priečilo by sa právnenému citu konštatovať, že žiadateľ o milosť dáva prezidentovi republiky ofertu na uzavretie zmluvy“*. (Hoetzel: Československé správne právo, časť všeobecná, druhé vydanie, rok vydania 1937, Praha, Melantrich s. 275). Navrhovateľ podal žiadosť o NFP a túto žiadosť odporca schválil rozhodnutím, nejednalo sa o klasický kontraktačný proces.

Ďalej navrhovateľ uviedol, že vzhľadom na časové obdobie, ktoré uplynulo od vyhlásenia rozsudku krajského súdu je odporca nečinný, nekoná spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom. Navrhovateľ pri osobných rokovaníach urgoval odporcu, aby vo veci konal, čo odporca odmietol s poukazom na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 55/2008 – 166.

Záverom navrhovateľ žiadal zaviazať odporcu k náhrade trov konania vo výške 154,58 €.

Odporca sa k podanému návrhu vyjadril podaním zo dňa 14.7.2011 tak, že ho navrhol zamietnuť, keďže mu nevznikla povinnosť konať a rozhodnúť vo veci zrušenia rozhodnutia o schválení žiadosti o NFP.

Uviedol, že navrhovateľ nepoukázal na konkrétne zákonné ustanovenie, obsahujúce príkaz konať. Ustanovenia zák. č. 528/2008 Z. z. nie je možné považovať za zákonné ustanovenia ukladajúce odporcovi povinnosť konať, keďže sa na danú vec nevzťahujú a aj v prípade, že by tieto ustanovenia bolo možné aplikovať, odporcovi nevznikla povinnosť podať podnet Úradu pre verejné obstarávanie, nakoľko navrhovateľ poskytnutý príspevok dobrovoľne vrátil, a preto nie je ani daná povinnosť konať a rozhodnúť.

V ďalšom obsahu podania odporca opísal skutkový stav, ktorý predchádzal odstúpeniu od zmluvy zo dňa 5.11.2007, pričom dôvodom odstúpenia od zmluvy bola následná finančná kontrola schváleného projektu zamestnancami oddelenia finančnej kontroly, odboru rezortnej kontroly odporcu č. ORK-26-88/2006, ktorá konštatovala viacero porušení zákona o verejnom obstarávaní. V rámci tejto kontroly vykonal Úrad pre verejné obstarávanie kontrolu postupov pri verejnom obstarávaní, ktoré boli uvedené v Protokole o výsledku kontroly nad verejným obstarávateľom č. 406-6000/6/2006 zo dňa 16.11.2006. Najzávažnejším porušením zmluvy bolo, že navrhovateľ ako obstarávateľ pri uzatváraní zmluvy o dielo so zhotoviteľom G. H. – E. S., zo dňa 22.2.2005 nepoužil metódu a postup verejného obstarávania podľa zák. o verejnom obstarávaní. Navrhovateľ na uvedenú zákazku vôbec neuskutočnil verejné obstarávanie, nakoľko mylne považoval za dostatočné verejné obstarávanie uskutočnené mestom H., v ktorom bol zhotoviteľ vybraný.

Odporca tiež uviedol, že okrem odstúpenia od zmluvy vydal aj rozhodnutie č. 11698/2007-min. zo dňa 5.11.2007, ktorým zrušil rozhodnutie o schválení žiadosti o NFP, ktoré rozhodnutie bolo neskôr zrušené v konaní pred Krajským súdom v Bratislave sp. zn. 2S 55/08. Poukázal na časť odôvodnenia uznesenia tunajšieho súdu sp. zn. 6Sžp/1/2009 zo dňa 29.4.2010, ktorým bola riešená otázka prípustnosti súdneho prieskumu tohto správneho rozhodnutia, avšak uviedol, že súd bližšie neskúmal povinnosť takéto rozhodnutie vydať resp. nevydať, pričom vydanie rozhodnutia o zrušení rozhodnutia o schválení žiadosti o poskytnutí NFP nemalo za následok odstúpenie od zmluvy a zmluva o poskytnutí NFP má rozhodne charakter relatívneho obchodu a spadá svojou povahou do oblasti súkromného práva. Odporca tiež poukázal na časť odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 55/2008 – 166, z ktorej vyplýva, že *zrušené rozhodnutie nebolo vydané podľa Správneho poriadku a odporca nemal povinnosť postupovať podľa Správneho poriadku a samotné rozhodnutie považuje súd naďalej za nadbytočné.*

Odporca tiež poukázal na odôvodnenie predmetného rozsudku týkajúce sa súdnych konaní medzi navrhovateľom a Úradom pre verejné obstarávanie, keď krajský súd uviedol, že tieto konania nesúvisia so zrušeným rozhodnutím o zrušení rozhodnutia o schválení žiadosti o poskytnutie NFP. Odporca uviedol, že vzťah s navrhovateľom vyplývajúci zo zmluvy je súkromnoprávny vzťah, ktorý sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka. Odporca od zmluvy odstúpil na základe porušenia zmluvnej povinnosti zo strany navrhovateľa. Porušenie zmluvnej povinnosti bolo preukázané kontrolou odporcu, ako aj kontrolou Úradu pre verejné obstarávanie, teda bolo riadne zistené. Odstúpenie od zmluvy je predmetom samostatného súdneho konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 15C 137/2008, v ktorom sa navrhovateľ od odporcu domáha zaplatacia čiastky v sume 1 260 643,63 € s prísl., dôvodom neplatného odstúpenia od zmluvy. Skutočnosť, že rozhodnutie Úradu pre verejné obstarávanie o uložení pokuty bolo neskôr zrušené, nemá na odstúpenie od zmluvy a ani na vrátenie NFP, žiaden dopad. Toto rozhodnutie bolo zrušené iba z dôvodu uplynutia prekluzívnej lehoty (nie preto, že by zo strany navrhovateľa nedošlo k porušeniu zákona o verejnom obstarávaní) a k odstúpeniu od zmluvy došlo z dôvodu porušenia zmluvnej povinnosti.

Ďalej odporca v súvislosti s argumentáciou navrhovateľa o použiteľnosti zák. č. 528/2008 Z. z. uviedol, že v zmysle prechodných ustanovení tohto predpisu, konania o poskytnutí pomoci a podpory začaté pred jeho účinnosťou a neukončené schválením alebo

neschválením žiadosti, sa dokončia podľa tohto zákona. Dotknuté konanie o schválení žiadosti o NFP bolo právoplatne skončené schválením žiadosti pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a právne účinky úkonov vykonaných pri poskytovaní pomoci a podpory do 31.12.2008 resp. 31.3.2010 ostali zachované. Odstúpenie od zmluvy nie je možné považovať za súčasť konania o schválení resp. neschválení žiadosti o NFP a rozhodnutie o zrušení rozhodnutia o schválení žiadosti o NFP bolo právoplatne zrušené a ako konštatoval krajský súd, odporca nemá v danej veci povinnosť ďalej konať a rozhodnúť. Zrušenie tohto rozhodnutia nemá vplyv na platnosť odstúpenia od zmluvy, navrhovateľ poskytnutý príspevok dobrovoľne vrátil ako dôsledok odstúpenia od zmluvy, nie ako dôsledok zrušenia rozhodnutia o schválení žiadosti o NFP.

K tomuto stanovisku odporcu sa v písomnom podaní zo dňa 1.8.2001 vyjadril navrhovateľ. Uviedol, že povinnosť odporcu konať vo veci je nesporná a vyplýva aj z právoplatného výroku rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 55/2008 – 166 zo dňa 8.12.2010, ktorým bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené a *vec vrátená na ďalšie konanie*. Keďže sa správny orgán proti tomuto rozsudku neodvolal, je ním v plnom rozsahu viazaný. Označený rozsudok nie je rozsudkom, ktorým by sa ukončovalo administratívne konanie, akým by bol napríklad rozsudok, ktorým by bolo správne rozhodnutie zrušené z dôvodu jeho ničotnosti a súd by vo výroku administratívne konanie zastavil podľa § 250j ods. 3 O. s. p. Krajský súd rozhodnutie odporcu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie t. j. neukončil začaté správne konanie. Odporcovi teda vznikla povinnosť vo veci konať a *uzavrieť* administratívne konanie. Hoci v čase vydania tohto zrušeného rozhodnutia administratívne konanie neupravoval žiaden procesný poriadok, neznamená to, že orgánu verejnej správy nevznikla povinnosť začaté konanie aj administratívnym aktom uzavrieť. Rozhodnutie o zrušení rozhodnutia o schválení žiadosti o NFP bolo zrušené z dôvodu nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov, nie preto že by nemalo byť vydané. Za situácie, keď orgán verejnej správy považoval za potrebné vydať rozhodnutie a toto aj vydal, je preto s ohľadom na dôvod jeho zrušenia žiaduce, aby toto rozhodnutie aj náležite zdôvodnil t. j. zrozumiteľným spôsobom uviedol, na základe akých skutočností dospel k názoru, že je potrebné rozhodnutie zrušiť. Odporcovi nič nebráni, aby, pokiaľ považuje svoje predchádzajúce rozhodnutie za vecne správne, takéto rozhodnutie vydal a náležite odôvodnil.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že odporca svojou nečinnosťou bráni tomu, aby mal navrhovateľ možnosť súdneho prieskumu jeho rozhodnutia v rámci správneho súdnictva.

Ak odporca má za to, že je na ňom či vydá alebo nevydá ďalšie rozhodnutie, tak ani toto *právo nemôže* odôvodňovať jeho nečinnosť. Správny orgán by mal vydať rozhodnutie, ktorým administratívne konanie zastaví alebo rozhodne, že vo veci konať ďalej už nebude. V odôvodnení by potom mohol správny orgán vysvetliť, prečo považoval za potrebné vydať rozhodnutie o zrušení rozhodnutia o schválení NFP a aké právne úvahy ho viedli k tomu, že v súčasnosti už nepovažuje za potrebné vydať toto rozhodnutie; vydanie alebo nevydanie rozhodnutia totiž *nemôže byť* prejavom svojvôle orgánu verejnej správy. Navrhovateľ poukazujúc na judikatúru Ústavného súdu SR uviedol, že rozhodovanie správneho orgánu musí byť *náležite odôvodnené* a založené na *náležitom zistení skutkového stavu* a to o to viac, ak správny orgán už raz vo veci rozhodnutie vydal a teraz zmenil svoj doterajší postoj, a to bez toho, aby túto *zmenu vo svojom postupe* *náležite odôvodnil*. Takýto postoj môže signalizovať svojvôľu v rozhodovacej činnosti orgánu verejnej správy. Povinnosť vydať záverečné rozhodnutie vyplýva aj z toho pohľadu, že súčasný postoj odporcu je zjavne protirečivý, keď na jednej strane má za to, že odstúpenie od zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku je platné a na druhej strane zostáva v platnosti aj jeho rozhodnutie o pridelení NFP a v konaní o jeho zrušení nechce pokračovať.

S poukazom na § 27a zák. 528/2008 Z. z. navrhovateľ ďalej uviedol, že odporca je povinný postupovať podľa tohto ustanovenia, keďže sa jednalo o neprávoplatné konanie. V § 27a zák. č. 528/2008 Z. z. sú predovšetkým procesnoprávne normy a orgán verejnej správy *nemôže* v súčasnosti konať podľa procesných pravidiel, ktoré platili v minulosti, ibaže by intertemporálna norma výslovne stanovila inak. V prejednávanej veci však žiadna intertemporálna norma nič iné neustanovila, pričom v tejto súvislosti navrhovateľ poukazoval na judikatúru Ústavného súdu ČR.

V závere vyjadrenia navrhovateľ polemizoval s názorom odporcu ohľadne dobrovoľného vrátenia nenávratného finančného príspevku ako aj tvrdeného porušenia zákona o verejnom obstarávaní.

Podľa § 244 ods. 4 O. s. p. súdy v správnom súdnictve rozhodujú o návrhoch na uloženie povinnosti orgánom verejnej správy konať o právach a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy a o opatreniach na vynútenie plnenia svojich rozhodnutí postupom uvedeným v § 250b a 250u.

Podľa § 250t ods. 1 O. s. p. fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Podľa § 250t ods. 4 O. s. p. súd o návrhu rozhodne bez pojednávania uznesením. Ak súd návrhu vyhovie, vo výroku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania a primeranú lehotu, nie však dlhšiu ako tri mesiace, v ktorej je orgán verejnej správy povinný rozhodnúť. Súd môže na návrh orgánu verejnej správy túto lehotu predĺžiť. Nedôvodný alebo neprípustný návrh súd zamietne.

Podľa § 250t ods. 8 O. s. p. na konanie podľa tejto hlavy sa použijú ustanovenia prvej a druhej hlavy tejto časti primerane, ak v tejto hlave nie je ustanovené inak.

Nečinnosťou orgánu verejnej správy sa rozumie jeho pasivita vo veciach, ktoré mu boli predložené, bez existencie vážneho dôvodu brániacemu mu konať a rozhodnúť. Vážnym dôvodom predpokladaným zákonom sa rozumie právne akceptovateľná a relevantná prekážka. Nečinnosť orgánu verejnej správy môže spočívať v jeho opomenutí vykonať predpísaný úkon, v zbytočných priet'ahoch v jeho postupe, ale môže spočívať aj v tom, že namiesto rozhodnutia správny orgán tvrdí nedostatok svojej právomoci a vec vybaví bez vydania rozhodnutia (listom, informáciou, záznamom v spise).

Najvyšší súd ako súd vecne príslušný podľa § 246 ods. 2 písm. b/ O. s. p. preskúmal návrh na začatie konania, naň nadväzujúce vyjadrenia účastníkov, ako aj pripojený spisový materiál, pričom dospel k záveru, že návrh bol podaný dôvodne.

Odporca vydal dňa 27.10.2004 rozhodnutie o schválení žiadosti o NFP č. 1449/2004-min.2, ktorým schválil žiadosť navrhovateľa č. 11420100011, pričom na základe tohto rozhodnutia navrhovateľ a odporca uzavreli zmluvu o poskytnutí NFP.

Dňa 5.11.2007 vydal odporca rozhodnutie č. 11698/2007, ktorým zrušil rozhodnutie o schválení žiadosti o NFP č. 1449/2004-min.2, ktoré krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 2S 55/08 – 166 zo dňa 8.12.2010 (právoplatným dňa 18.1.2011) zrušil ako nepreskúmateľné a vec vrátil odporcovi na ďalšie konanie podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O. s. p.

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal vydania administratívneho rozhodnutia o zrušení rozhodnutia o schválení NFP, po tom, čo pôvodné rozhodnutie bolo zrušené v rámci súdneho prieskumu.

Odporca poukazujúc na odôvodnenie zrušujúceho rozsudku sa domnieval, že nie je povinný takéto rozhodnutie vydať.

Podľa čl. 1 ods. 1 Ústavy SR Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy SR štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa § 12 ods. 1 zák. č. 528/2008 Z. z. pomoc a podpora sa poskytuje na základe zmluvy uzavretej so žiadateľom, ktorého žiadosť bola schválená v konaní o žiadosti. Ak je prijímateľ a riadiaci orgán tá istá osoba, pomoc a podpora sa poskytuje na základe rozhodnutia o schválení žiadosti, ktoré vydáva štatutárny orgán riadiaceho orgánu; zmluva so žiadateľom podľa § 15 sa v tomto prípade neuzatvára.

Podľa § 13 ods. 1 zák. č. 528/2008 Z. z. žiadosť podáva žiadateľ riadiacemu orgánu na základe vyhlásenej výzvy. Riadiaci orgán vyhlási výzvu zverejnením na svojej internetovej stránke.

Podľa § 14 ods. 1 zák. č. 528/2008 Z. z. konanie o žiadosti sa začína dorúčením žiadosti riadiacemu orgánu podľa § 13 ods. 5.

Podľa § 14 ods. 4 zák. č. 528/2008 Z. z. riadiaci orgán rozhodne o schválení žiadosti alebo neschválení žiadosti.

Podľa § 14 ods. 10 zák. č. 528/2008 Z. z. **štatutárny orgán riadiaceho orgánu je oprávnený z vlastného podnetu v odôvodnených prípadoch zmeniť alebo zrušiť rozhodnutie o schválení žiadosti podľa § 12 ods. 1.**

Podľa § 14 ods. 11 zák. č. 528/2008 Z. z. riadiaci orgán rozhodnutím zastaví konanie o žiadosti, ak žiadateľ vzal svoju žiadosť späť, zomrel, bol vyhlásený za mŕtveho alebo zanikol bez právneho nástupcu. Rozhodnutie o zastavení konania sa iba vyznačí v spise.

Podľa § 152 ods. 1 O. s. p. rozsudkom rozhoduje súd o veci samej. Zákon ustanovuje, kedy súd rozhoduje vo veci samej uznesením.

Podľa § 155 ods. 1 O. s. p. **obsah rozhodnutia vo veci samej vysloví súd vo výroku rozsudku.**

Podľa § 159 ods. 2 O. s. p. **výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány;** ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého.

Najvyšší súd SR považoval za potrebné prvotne sa zaoberať povahou rozhodnutia o schválení žiadosti o poskytnutie NFP a jeho právnymi účinkami.

Právnym účinkom založeným vydaním rozhodnutia o schválení žiadosti navrhovateľa o poskytnutie NFP, bola transformácia právneho nároku na poskytnutie pomoci a podpory na také právo, ktorého ochrany je možné domáhať sa súdnou cestou, čo vyplýva aj z uznesenia iného senátu tunajšieho súdu sp. zn. 6Sžp/1/2009 zo dňa 29.4.2010.

Spôsob poskytnutia tohto NFP, teda to, ako bude uvedené rozhodnutie realizované, vyplýval v rozhodnom čase z vnútorného predpisu odporcu, v súčasnosti vyplýva zo zák. č. 528/2008 Z. z., keď pomoc a podpora sa poskytuje na základe zmluvy (§ 15).

Nemožno konštatovať, že uzavretím zmluvy o poskytnutí NFP zanikli právne účinky uvedeného rozhodnutia, resp. že boli konzumované. Uvedené rozhodnutie je stále právoplatné, jeho právne účinky neboli v jeho obsahu časovo obmedzené (napríklad časovou doložkou, dokedy sa možno plnenia z neho domáhať). Účinky individuálneho správneho aktu nemožno rušiť na základe jednostranného súkromnoprávneho aktu - odstúpenia od zmluvy, ale zmenou alebo zrušením správneho aktu, ktorý tieto právne účinky zakladá. V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje na ustanovenie § 14 ods. 10 zák. č. 528/2008 Z. z., ktorý správne orgánu dáva zmocnenie v odôvodnených prípadoch zmeniť alebo zrušiť rozhodnutie o schválení žiadosti, pričom toto bolo účinné už v čase vrátenia veci odporcovi po zrušení predchádzajúceho rozhodnutia krajským súdom.

Podľa čl. 1 ods. 1 prvá veta Ústavy SR je Slovenská republika zvrchovaný, demokratický a právny štát. Základom interpretácie a aplikácie čl. 1 ods. 1 je zabezpečenie materiálneho a nie formálneho právneho štátu. Ústavný súd SR princíp materiálneho právneho štátu vyjadril v právnom názore: „V právnom štáte, v ktorom sú ako neoddeliteľné súčasti okrem iných stelesnené princípy, ako sú právna istota a spravodlivosť (princíp materiálneho právneho štátu), čo možno spoľahlivo vyvodiť z čl. 1 ústavy, sa osobitný dôraz kladie na ochranu tých práv, ktoré sú predmetom jeho úpravy. Povinnosťou všetkých štátnych orgánov je zabezpečiť reálnu možnosť ich uplatnenia tými subjektmi, ktorými boli priznané". (I.ÚS 17/1999, nález zo dňa 22. septembra 1999, Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 365, zhodne I.ÚS 44/1999. Nález z 13. októbra 1999. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 382). Z hľadiska princípu právnej istoty, podlieha ochrane

aj legitímne očakávanie, ktoré je užšou kategóriou ako právna istota (Nález Ústavného súdu SR, sp. zn. PL. ÚS 16/06 zo dňa 30.4.2008, Nález Ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 12/05 zo dňa 28.11.2007). Účelom legitímneho očakávania je garancia čitateľnosti správania sa orgánov verejnej moci a ochrana súkromných osôb pred nepredvídateľným mocenským zásahom do ich právnej situácie, na vyústenie ktorej do určitého výsledku sa spoliehali (m. m. Nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 16/06 zo dňa 24.6.2009, Nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 10/04 zo dňa 6.2.2008).

Po vrátení veci krajským súdom, odporca, viazaný výrokom zrušujúceho rozsudku, keď mu vec bola vrátená na ďalšie konanie, bol povinný vo veci ďalej konať a rozhodnúť, keďže iným spôsobom nebolo možné dosiahnuť zásah (zmenu resp. zrušenie) do právnych účinkov rozhodnutia o schválení žiadosti o poskytnutie NFP. Jedná sa práve o prípad prezumovaný § 14 ods. 10 zák. č. 528/2008 Z. z., nie o použitie § 27a, ktorý upravuje postup riadiaceho orgánu pri porušení pravidiel a postupov verejného obstarávania, keďže v čase porušenia povinností zo strany navrhovateľa a následného vrátenia NFP nebolo toto ustanovenie účinné, postup upravoval vnútorný predpis odporcu, a účinok právnych úkonov ostal v zmysle § 46a zák. č. 528/2008 Z. z. zachovaný, naviac NFP bol vrátený na základe odstúpenia od zmluvy, na základe ktorej bol poskytnutý.

Oprávnenie v zmysle § 14 ods. 10 nemožno chápať ako možnosť svojvôle pre správny orgán, keďže aj v tomto prípade je tento povinný rešpektovať zásadu právnej istoty v zmysle čl. 1 Ústavy SR. Najvyšší súd SR sa stotožňuje s argumentáciou navrhovateľa, že každé administratívne konanie je potrebné určitým spôsobom ukončiť, a to buď vydaním meritórneho rozhodnutia alebo iným spôsobom. V tejto súvislosti rovnako nie je bez právneho významu, že odporca takéto rozhodnutie už raz vydal a bol si vedomý jeho právnej povahy, t.j. že je spôsobilé zasiahnuť do právnej sféry jeho adresáta a skutočnosti, že adresát tohto rozhodnutia je oprávnený brojiť proti nemu prostredníctvom správnej žaloby, avšak svojou nečinnosťou odporca uvedenému postupu bráni. Preto ak vec bola vrátená odporcovi na ďalšie konanie, tento za použitia § 14 ods. 10 zák. č. 528/2008 Z. z., bol povinný posúdiť, či sa jedná sa o situáciu tam predpokladanú.

Najvyšší súd SR považuje za potrebné uviesť, že sa v ďalšom nezaoberal argumentáciou účastníkov konania ohľadne porušenia povinností podľa zákona o verejnom

obstarávaní a rovnako ani postupom pri vrátení NFP, keďže táto nebola podstatou tohto konania; to či odporca odstúpil platne od zmluvy a navrhovateľ základe tohto úkonu bol povinný vrátiť NFP, je predmetom súdneho konania vedenom na Okresnom súde Bratislava I. pod sp. zn. 15C/137/2008.

Na základe uvedeného Najvyšší súdu SR dospel k záveru, že odporca je v konaní o zrušení rozhodnutia o schválení žiadosti o poskytnutie NFP nečinný bez vážneho dôvodu, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250t ods. 5 O. s. p. tak, že navrhovateľovi priznal náhradu trov konania v **uplatnenej výške 314,18 €**, keďže návrhu vyhovel.

Priznaná náhrada trov konania pozostáva z odmeny za zastupovanie, a to za dva úkony právnej služby podľa § 14 ods. 1 písm. a/, b/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“), za prevzatie a prípravu zastúpenia zo dňa 3.6.2011, za písomné podanie na súd vo veci samej – návrh na začatie konania zo dňa 10.6.2011, za každý úkon vo odmena vo výške 123,50 € (§ 11 ods. 4 Vyhlášky, 1/6 z výpočtového základu vo výške 741 € podľa § 1 ods. 3 Vyhlášky), režijného paušálu k dvom úkonom právnej služby, á 7,41 podľa § 16 ods. 3 Vyhlášky (1/100 výpočtového základu) a DPH vo výške 20% podľa § 18 ods. 3 Vyhlášky. Náhradu iných trov navrhovateľ neuplatnil.

Odporca je povinný náhradu trov konania podľa § 149 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 O. s. p. uhradiť právnomu zástupcovi navrhovateľa.

P o u ě n í e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný (§ 250t ods. 7 O.s.p.).

V Bratislave 24. novembra 2011

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Dagmar Bartalská